1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (6) 636

శ్యామ్ బెహారి మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు

(పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, కె.సి.దాస్

గుప్తా, జె.సి.షా మరియు ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ జె.జె.)

భూసేకరణ- కంపెనీ మొత్తంనష్టపరిహారంచెల్లించాలికంపెనీకిభూమిఅవసరమని డిక్లరేషన్ - చెల్లుబాటు -టెస్ట్ - భూసేకరణ చట్టం, (1894లో 1), సెక్షన్స్ 4, 6(1).

నోటిఫికేషన్ అనుబంధంలో పేర్కొన్న భూమి ప్రజాప్రయోజనానికి, అంటే గోదాములు, పరిపాలనా కార్యాలయాల భవనాల నిర్మాణానికి అవసరమని పేర్కొంటూ భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం 1960 డిసెంబర్ 3న ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది. నోటిఫికేషన్ చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్లు హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఈ చట్టంలోని 6వ అధికరణం తగినంత ప్రత్యేకతతో సేకరించాల్సిన భూమిని వివరించలేదు మరియు ప్రజా ప్రయోజనం కోసం భూమి అవసరమని నోటిఫికేషన్ పేర్కొన్నప్పటికీ, వాస్తవానికి ఇది ఒక కంపెనీకి అవసరం, ఇది ప్రభుత్వానికి పూర్తిగా భిన్నమైనది మరియు అందువల్ల చెల్లదు. రిట్ పిటిషన్ దాఖలైన వెంటనే ఏప్రిల్ 19న రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తాజాగా నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది. 1961లో ప్రధానంగా ఎస్. చట్టంలోని సెక్షన్ 17(4)తో పాటు 17(1)ను చదవాలి. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం ఈ భూమి ప్రజాప్రయోజనాల కోసం, అంటే ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీకి, దానికి

సంబంధించిన పనులకు అవసరమని ప్రకటించారు. హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ విచారణ సందర్భంగా పిటిషనర్ల తరఫున వాదనలు వినిపిస్తూ 1960 డిసెంబర్ 3, 1961 ఏప్రిల్ 19న జారీ చేసిన రెండు నోటిఫికేషన్లు చెల్లవని, అందులో పేర్కొన్న విధంగా భూసేకరణ ప్రజాప్రయోజనం కోసం కాదని కోరారు. వాస్తవానికి ఇది ప్రభుత్వానికి పూర్తిగా భిన్నమైన కంపెనీ కోసం. రిట్ పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చిన హైకోర్టు ప్రస్తుత కేసులో ఒక కంపెనీకి భూసేకరణకు ఉద్దేశించినవిగా సెక్షన్ 6 కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్లు చట్టరీత్యా పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని పేర్కొంది.

హోల్డ్: మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని ఒక కంపెనీ చెల్లించాలి. సెక్షన్ 6 కింద నోటిఫికేషన్ లో ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని డిక్లరేషన్ ఉండాలి. సెక్షన్ 6 కింద ఒక కంపెనీ మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని ప్రజా ప్రయోజనం కోసం చెల్లించవలసి వచ్చినప్పుడు ఎటువంటి నోటిఫికేషన్ ఇవ్వబడదు, ఎందుకంటే, అటువంటి డిక్లరేషన్ పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా, నష్టపరిహారం పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా ప్రభుత్వ ఆదాయం నుండి రావాలి లేదా స్థానిక అథారిటీ చేత నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే ఏదైనా నిధి నుండి రావాలి.

పాండిఫ్ ఝుందు లాల్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్, [1961] 2 ఎస్.సి.ఆర్. 459, ను అనుసరించి..

ప్రస్తుత సందర్భంలో, మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని కంపెనీ చెల్లించాలి, కాబట్టి సెక్షన్ 6 కింద నోటిఫికేషన్ ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని ప్రకటించాలి. డిసెంబర్ 3, 1960, ఏప్రిల్ 19, 1961 నాటి రెండు నోటిఫికేషన్లలో ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 (1) నిబంధన దృష్ట్యా అవి చెల్లవని, అటువంటి నోటిఫికేషన్లపై తదుపరి చర్యలన్నీ చట్టం కింద ప్రభావం చూపవని పేర్కొంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 177 ఆఫ్ 1962. స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్

ఆగస్టు 8, 1961 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు మిస్క్ పిటిషన్ నెం.

1961 లో 81.

పిటిషనర్ కోసం నౌనిత్ లాల్..

ప్రతివాదులకు ఐ.ఎన్ ష్రాఫ్ నెం.14.,రజనీ పటేల్, ఐ.ఎన్ ష్రాఫ్, మధ్యవర్తి కోసం.

ఫిబ్రవరి 3, 1964. కోర్టు తీర్పును వాంచూ జె.-మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ దాఖలు చేసిన అప్పీల్ ఇది. 1894 భూసేకరణ చట్టం నెం.1లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ పిటిషనర్లు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.చపర్వాలోని కొన్ని భూములకు తామే యజమానులమని పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు. 1960 జులై 8న. చపర్వా గ్రామంలో కొన్ని భూమి ప్రజా ప్రయోజనం కోసం, అంటే భవనాల నిర్మాణం కోసం, గోడౌన్లు మరియు పరిపాలనా కార్యాలయం కోసం అవసరమని చట్టం యొక్క సెక్షన్ 4 ప్రకారం నోటిఫికేషన్ జారీ చేయబడింది. ఆ తర్వాత చట్టంలోని సెక్షన్ 5-ఏ కింద చర్యలు తీసుకుని కలెక్టర్ విచారణ జరిపినట్లు తెలుస్తోంది. కట్నీలోని ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీస్ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ ప్రోద్బలంతోనే ఈ కొనుగోలు చర్యలు చేపట్టడం గమనార్హం. అనేది ఒక కంపెనీ. ఈ భూమి కంపెనీకి అవసరమని, ప్రజాప్రయోజనాల కోసం అవసరమని, భూ యజమానుల అభ్యంతరాలకు పొంతన లేదని కలెక్టర్ నివేదించారు. అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం డిక్లరేషన్ ఇవ్వాలని ఆయన సిఫార్సు చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 41 ప్రకారం కంపెనీకి, ప్రభుత్వానికి మధ్య జరగాల్సిన ముసాయిదా ఒప్పందాన్ని సెక్షన్ 6 కింద ముసాయిదా నోటిఫికేషన్ తో సహా పొందుపరుస్తున్నట్లు ఆయన నివేదించారు. ఈ నివేదికను 1960 అక్టోబరు

17న రూపొందించారు. డిసెంబర్ 3న.. 1960లో జీవో 6వ సెక్షన్ కింద నోటిఫికేషన్ జారీ చేయగా, నోటిఫికేషన్ అనుబంధంలో పేర్కొన్న భూమి ప్రజాప్రయోజనానికి, అంటే గోదాములు, పరిపాలనా కార్యాలయాల భవనాల నిర్మాణానికి అవసరమని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సంతృప్తి చెందిందని, అందుకే నోటిఫికేషన్ జారీ చేశామన్నారు. సెక్షన్ 6 కింద నోటిఫికేషన్ లో ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని పేర్కొనకపోవడం గమనార్హం. ఆ తర్వాత పిటిషనర్లు 1960 మార్చి 20న హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేయగా, వారి ప్రధాన వాదనలు రెండు. (1) సెక్షన్ 6 కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ లో తగినంత నిర్దిష్టతతో సేకరించాల్సిన భూమిని వివరించలేదని, అందువల్ల ఎలాంటి ప్రభావం చూపలేదని, (2) వాస్తవానికి ఆ భూమి ఒక కంపెనీకి అవసరమని నోటిఫికేషన్ లో పేర్కొన్నారని, వాస్తవానికి ఆ భూమి ప్రభుత్వానికి పూర్తిగా భిన్నమైనదని, అందువల్ల అది చెల్లదని పేర్కొంది. రిట్ పిటిషన్ దాఖలైన వెంటనే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 1961 ఏప్రిల్ 19న కొత్త నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది. ఈ నోటిఫికేషన్ ప్రధానంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 17 (1) మరియు సెక్షన్ 17 (4) ప్రకారం, అత్యవసర పరిస్థితుల్లో, ఒక ప్రజా ప్రయోజనం కోసం లేదా కంపెనీ కోసం అవసరమైన ఏదైనా వ్యర్థ లేదా వ్యవసాయ యోగ్యమైన భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కొన్ని పరిస్థితులలో తీర్పు ఇవ్వడానికి ముందు కలెక్టర్కు ఆదేశించవచ్చు. విచిత్రమేమిటంటే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా 5-ఎ నిబంధనలు వర్తించవని ఆదేశించింది, అయితే మేము ఇదివరకే చెప్పినట్లుగా.. 1960 డిసెంబర్ 3 నాటి నోటిఫికేషన్ వెలువడక ముందే సెక్షన్ 5-ఏ కింద విచారణ జరిగింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం ఈ భూమి ప్రజాప్రయోజనాల కోసం, అంటే ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీ కోసం, దానికి సంబంధించిన పనులకు అవసరమని ప్రకటించారు. అయితే 1960 డిసెంబర్ 3న జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ లో పొందుపరిచిన లోటుపాట్లను సరిదిద్దడమే ఈ నోటిఫికేషన్ లో ఈ నోటిఫికేషన్ జారీకి అసలు కారణమని తెలుస్తోంది. 1961 ఏప్రిల్ 19న జారీ చేసిన ఈ నోటిఫికేషన్ లో సెక్షన్ 6 ప్రకారం కూడా ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని ఎక్కడా పేర్కొనలేదు. ఈ భూమి ఒక ప్రజా ప్రయోజనం కోసం, అంటే ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ మరియు దానికి సంబంధించిన పనులకు అవసరమని మాత్రమే పేర్కొంది.

ఈ విషయం హైకోర్టులో వాదించబడినప్పుడు, కోరిన ప్రధాన అంశం ఏమిటంటే, 1960 డిసెంబర్ 3 మరియు ఏప్రిల్ 19, 1961 యొక్క సెక్షన్ 6 ప్రకారం రెండు నోటిఫికేషన్లు చెల్లుబాటు కావు, ఎందుకంటే దానిలో ప్రారంభించినట్లుగా ప్రజా ప్రయోజనం కోసం అతను కొనుగోలు చేయలేదు; వాస్తవానికి ఈ కొనుగోలు ప్రభుత్వానికి పూర్తిగా భిన్నమైన కంపెనీ కోసం జరిగింది. ఈ భూమిని ప్రజాప్రయోజనాల కోసం, కంపెనీ అవసరాల కోసం వినియోగిస్తున్నట్లు నోటిఫికేషన్ల సారాంశం చూపిస్తోందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ప్రజాప్రయోజనాల కోసం భూ సేకరణ గురించి డిక్లరేషన్ లో ఉన్నంత కాలం అది పనికిరాదని, ఆస్తికి నష్టపరిహారం పూర్తిగా కంపెనీ చెల్లించాలని, అందులో కొంత భాగాన్ని ప్రజాధనం నుంచి చెల్లించరాదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అయినప్పటికీ ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీస్ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ అనే కంపెనీ కోసం భూమిని సేకరించడానికి ఈ డిక్లరేషన్ను ప్రామాణికంగా, చట్టపరంగా చదవాలని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ నేపథ్యంలో హైకోర్టు రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది.

పిటిషనర్ల తరఫున మా ముందు మెదిలిన ఒకే ఒక్క ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని డిక్లరేషన్ ఇచ్చినట్లుగా రెండు నోటిఫికేషన్లను చదవడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 6(1) ప్రకారం ప్రజాప్రయోజనాల కోసమో, కంపెనీ కోసమో ఏ భూమి కావాలన్నా ఆ మేరకు డిక్లరేషన్ ఇవ్వాలి. ఎస్.6(1)లోని నిబంధన ప్రకారం, అటువంటి ఆస్తికి ఇవ్వాల్సిన పరిహారాన్ని ఒక కంపెనీ, లేదా పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా ప్రభుత్వ ఆదాయాల నుండి లేదా స్థానిక అథారిటీ ద్వారా నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే కొంత నిధి నుండి చెల్లించకపోతే అటువంటి డిక్లరేషన్ చేయరాదు. ఇందులో రెండు రకాల డిక్లరేషన్లు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. మొదట, ఒక ప్రజా ప్రయోజనం కోసం భూమి అవసరమని డిక్లరేషన్ ఇవ్వవచ్చు, ఈ సందర్భంలో, స్వాధీనం చేసుకోవాల్సిన ఆస్తికి ఇవ్వాల్సిన పరిహారం పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా ప్రభుత్వ ఆదాయం లేదా స్థానిక అథారిటీ చేత నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే కొంత నిధి నుండి రావాలి. 6వ అధికరణ ప్రకారం ప్రజాప్రయోజనాల కోసం భూసేకరణకు నష్టపరిహారంలో మొత్తం లేదా కొంత భాగం ప్రభుత్వ ఆదాయం లేదా స్థానిక అథారిటీ ద్వారా

నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే నిధుల నుండి వస్తే తప్ప ఎటువంటి ప్రకటన చేయరాదు; పండిట్ ఝుందు లాల్ వి చూడండి. పంజాబ్ రాష్ట్రం ([1961] 2 ఎస్.సి.ఆర్. 359.). రెండవది, సెక్షన్ 6 కింద ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని డిక్లరేషన్ చేయవచ్చు, ఆ సందర్భంలో మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని కంపెనీ చెల్లించాలి. అందువల్ల ఒక కంపెనీ మొత్తం నష్టపరిహారం చెల్లించాలంటే జీ-6 కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ లో ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని డిక్లరేషన్ ఉండాలి. సెక్షన్ 6 కింద ఒక కంపెనీ మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని ప్రజాప్రయోజనం కోసం చెల్లించాలని ప్రకటించి ఎటువంటి నోటిఫికేషన్ ఇవ్వకూడదు, ఎందుకంటే అటువంటి డిక్లరేషన్ కు పరిహారం పూర్తిగా లేదా పాక్షికంగా ప్రభుత్వ ఆదాయాల నుండి లేదా స్థానిక అథారిటీ ద్వారా నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే ఏదైనా నిధి నుండి రావాలి. ప్రస్తుత సందర్భంలో నష్టపరిహారంలో ఏ భాగం కూడా ప్రభుత్వ ఆదాయాల నుండి లేదా స్థానిక అథారిటీ ద్వారా నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే కొంత నిధి నుండి రాకూడదు అనేది వివాదాస్పదం కాదు; మరోవైపు మొత్తం నష్టపరిహారాన్ని కంపెనీ చెల్లించాల్సి ఉంది. అందువల్ల ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో సెక్షన్ 6 ప్రకారం నోటిఫికేషన్ చెల్లుబాటు కావాలంటే ఆ భూమి ఒక కంపెనీకి అవసరమని ప్రకటించాల్సి ఉంటుంది. ఈ కేసు పరిస్థితులలో సెక్షన్ 6 ప్రకారం భూమి ప్రజా ప్రయోజనం కోసం అవసరమని, నష్టపరిహారంలో కొంత భాగాన్ని ప్రభుత్వ ఆదాయం లేదా స్థానిక అథారిటీ నియంత్రించే లేదా నిర్వహించే నిధుల నుండి చెల్లించరాదని ప్రకటిస్తూ చెల్లుబాటు అయ్యే నోటిఫికేషన్ ఇవ్వబడలేదు. అందుకే ఈ కేసు పరిస్థితుల్లో భూమి ప్రజాప్రయోజనాల కోసం అవసరమని సెక్షన్ 6 కింద ఇచ్చిన నోటిఫికేషన్ పనికిరాదని హైకోర్టు భావించింది. అయితే ప్రస్తుత కేసులో సెక్షన్ 6 కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్లు ఒక కంపెనీకి భూసేకరణకు సంబంధించినవిగా భావించాలని హైకోర్టు పేర్కొంది. హైకోర్టు ఈ అభిప్రాయం సరికాదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. డిసెంబర్ 3, 1960, ఏప్రిల్ 19, 1961 నాటి రెండు నోటిఫికేషన్లలో ఒక కంపెనీకి భూమి అవసరమని చూపించలేదు. 1960 డిసెంబర్ 3 నాటి నోటిఫికేషన్ ప్రజాప్రయోజనానికి, అంటే గోదాములు, పరిపాలనా కార్యాలయాలకు భవనాల నిర్మాణానికి అవసరమని చాలా పదాల్లో పేర్కొంది. ఈ నోటిఫికేషన్ చదివిన వారెవరూ ఆ భూమి ఒక కంపెనీకి అవసరమని అనుకోలేరు. అదేవిధంగా ఏప్రిల్ 19, 1961 నాటి నోటిఫికేషన్ లో ఈ

భూమి ఒక ప్రజా ప్రయోజనం కోసం, అంటే ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీ మరియు దానికి సంబంధించిన పనులకు అవసరమని పేర్కొంది. ఇప్పుడు ఈ కేసులో భూమి అవసరమైన కంపెనీ ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీస్ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, కట్నీ. 1961 ఏప్రిల్ 19 నాటి నోటిఫికేషన్ లో ఈ కంపెనీకి గానీ, మరే ఇతర కంపెనీకి గానీ భూమి అవసరమని ఎక్కడా పేర్కొనలేదు. ఏప్రిల్ 19, 1961 నాటి నోటిఫికేషన్ లో ఈ భూమి ఒక ప్రజాప్రయోజనం కోసం అవసరమని, ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీకి, దానికి సంబంధించిన పనులకు భూమి అవసరమని పేర్కొన్నారు. వాస్తవానికి పైన పేర్కొన్న కంపెనీకి భూమి అవసరమని ఈ ఉద్దేశం చూపిస్తుందని హైకోర్టు భావించింది. కానీ, నిర్దేశిత ఉద్దేశం ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీకి, దానికి సంబంధించిన పనులకు ఉద్దేశించినది కాబట్టి, ఆ భూమి కంపెనీకి అవసరమని నోటిఫికేషన్లో ప్రకటించారని చెప్పక తప్పదు. అటువంటి కర్మాగారాన్ని ప్రభుత్వం లేదా ఒక స్థానిక సంస్థ సొంతం చేసుకోవడం మరియు దానికి సంబంధించిన పనులను నిర్మించడం అసాధ్యం కాదు. పేర్కొన్న ప్రజా ప్రయోజనం ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీ మరియు దానితో ముడిపడి ఉన్న పని కోసం మాత్రమే, కాబట్టి, భూమి ఒక కంపెనీకి అవసరమని అర్థం కాదు; ఏప్రిల్ 19, 1961 నాటి నోటిఫికేషన్ చదివినప్పుడు, ఆ భూమి ఒక ప్రజా ప్రయోజనం కోసం, అంటే ఒక కర్మాగారం కోసం కొంత పని నిర్మాణానికి అవసరమని మాత్రమే ఒక నిర్ధారణకు రావచ్చు. ఈ నోటిఫికేషన్ లో ఎక్కడా ఏ కంపెనీ ప్రస్తావన లేదు మరియు ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీ ఒక కంపెనీ అని నిర్ధారణకు రాలేము, ఎందుకంటే "కర్మాగారం" అనేది ఒక "కంపెనీ" కంటే చాలా భిన్నమైనది మరియు ఒక కంపెనీకి లేదా ప్రభుత్వానికి లేదా స్థానిక సంస్థకు లేదా ఒక వ్యక్తికి కూడా చెందవచ్చు. నోటిఫికేషన్ లో ప్రకటించిన ప్రజాప్రయోజనం ప్రీమియర్ రిఫ్రాక్టరీ ఫ్యాక్టరీ కోసం, దానికి సంబంధించిన పని కోసం అన్నంత మాత్రాన ఈ కొనుగోలు ఒక కంపెనీ కోసమేనన్న నిర్ధారణకు దారితీయదు. నష్టపరిహారంలో కొంత భాగం ప్రభుత్వ ఆదాయం నుంచి గానీ, స్థానిక అథారిటీ ద్వారా నియంత్రించబడే లేదా నిర్వహించబడే నిధి నుంచి గానీ రానప్పుడు, ఈ రెండు నోటిఫికేషన్లు ప్రజా ప్రయోజనం కోసం భూమి అవసరమని ప్రకటించినప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 6(1) నిబంధన

దృష్ట్యా అవి చెల్లవు. అటువంటి నోటిఫికేషన్లపై అనుసరించే అన్ని చర్యలు ఈ చట్టం కింద ఎటువంటి ప్రభావాన్ని చూపవు.

అందువల్ల అప్పీలుకు అనుమతిస్తూ, హైకోర్టు ఉత్తర్వులను కొట్టివేసి, చట్టంలోని సెక్షన్ 6 కింద నోటిఫికేషన్లను రద్దు చేసి, దాని కింద నోటిపై చేసిన భూమిని సేకరించే దిశగా ప్రతివాదులు ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోకుండా నిరోధిస్తున్నాం. అయితే పిటిషనర్లు విజయం సాధించిన అంశాన్ని రిట్ పిటిషన్ లో ప్రత్యేకంగా తీసుకోనందున, పార్టీలు తమ ఖర్చులను తామే భరించాలని ఆదేశిస్తున్నాం.

అప్పీలుకు అనుమతి..